

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กันยา สุวรรณแสง. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร : อักษรพิทยา, 2532.
- กานดา วัฒนโกสและคณะ. "การศึกษาโรคติดเชื้อทางเดินหายใจเฉียบพลันในเด็กไทยอายุต่ำกว่า 5 ปี ในชุมชนเขตเมืองกรุงเทพมหานคร." เอกสารการสัมมนาในระดับชาติ ครั้งที่ 2 เรื่องการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบหายใจในเด็ก. กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข, 2532.
- ชนิษฐา ทาญประสิทธิ์คำ. ผลของการส่งเสริมให้ผู้ป่วยมีส่วนร่วมในการดูแลตนเองต่ออาการไม่สบาย ภาวะอารมณ์และความพร้อมในการดูแลตนเองในผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับเคมีบำบัด. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ สาขาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2535.
- ขวัญตา หยกไผ่งาม. ผลของการสอนอย่างมีแบบแผน และการใช้คู่มือการเรียนรู้ด้วยตนเอง ต่อทัศนคติที่เกี่ยวกับร่างกาย ความรู้ และการปฏิบัติตนเพื่อฟื้นฟูสภาพของผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูก. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ สาขาพยาบาลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- คณะแพทย์โรงพยาบาลเด็ก. ปัญหาโรคเด็กที่พบบ่อย. กรุงเทพมหานคร : บริษัทไชด์จำกัด, 2535.
- ควบคุมโรคติดต่อ, กรม. รายงานประจำปี พ.ศ.2532. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2533.
- เอกสารการสัมมนาในระดับชาติครั้งที่ 2 เรื่อง การป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบหายใจในเด็ก. กรุงเทพมหานคร : กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข, 2532.
- เอกสารการฝึกอบรมที่ปรึกษาทางคลินิกในงานป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบหายใจในเด็ก. กรุงเทพมหานคร : กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข, 2535.
- บทเรียนการบริหารผู้ป่วยโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบหายใจในเด็ก. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์ฯ, 2535.

- จริยวัตร คมพัยค์ม. "ปัจจัยส่งเสริมและอุปสรรคของการพยาบาลเพื่อส่งเสริมการดูแลสุขภาพตนเอง"
วารสารพยาบาล. 42 (เมษายน - มิถุนายน 2536), 113 - 117.
- _____ . เนตรทราย รุ่งเรืองธรรม และพานี ยงใจยุทธ. "ผลของการให้ความรู้ด้านสุขภาพ
แก่บิดาต่อการปฏิบัติด้านสุขภาพของมารดาและทารก." วารสารพยาบาล. 41
(มกราคม - มีนาคม 2535) : 32-41.
- จันทร์รัตน์ ระเบียบโลก. สภาวะของเด็กในโลก ปี 1991. วารสารอนามัยครอบครัว. ฉบับที่ 1
(2535) : 49-53.
- จาระเพ็ญ แทนนิล. ผลของการมีส่วนร่วมในกระบวนการพยาบาลต่อระดับการดูแลตนเองของ
ผู้ป่วยเบาหวาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาพยาบาลศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- จินตนา ยูนิพันธุ์. ทฤษฎีการพยาบาล. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาฯ, 2529.
- ชั้นฤดี แก้วบุตร. การส่งเสริมบิดามารดาให้มีส่วนร่วมในการดูแลบุตรป่วย. วารสารพยาบาล. 41
(เมษายน - มิถุนายน 2535) : 98-106.
- เชียรศรี วิวิธสิริ. จิตวิทยาการเรียนรู้ของผู้ใหญ่. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
- ตรุณี ชุมพะวัต, ยุวดี ภาษา และมุกดา คุณาวัดน์. "ผลของการส่งเสริมให้ผู้ป่วยมีส่วนร่วม
ในการดูแลตนเองต่อความพร้อมในการดูแลตนเอง และการปรับตัวในสังคมของผู้ป่วย
จอประสาทตาออก" วารสารพยาบาล. 42 (มกราคม - มีนาคม 2536), 55 - 68.
- ดุชนิวัตรณ เรืองรุจิระ. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เจตคติ และการดูแลผู้ป่วยโรคเอดส์ของ
พยาบาลวิชาชีพตามการรับรู้ของตนเอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต
ภาควิชาพยาบาลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- ธีรชัย ฉันทโรจน์ศิริ, สุภาวี สุวรรณจตุระ, ตรุณี ชุมพะวัต และเสริมศรี สันตาคี. ปัญหาที่พบบ่อย
ของระบบหายใจในเด็ก : การวินิจฉัยและการบำบัดรักษา. กรุงเทพมหานคร :
ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์, 2531.
- นฤมล ธีระรังกีกุล. บทบาทพยาบาลในการส่งเสริมให้ครอบครัวมีส่วนร่วมในการดูแลและช่วยเหลือ
เด็กโรคเบาหวาน. วิทยาสารพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย. ฉบับที่ 1
(2534) : 31 - 37.

- นิรามัย อู่สาหะ. ผลของการสอนเรื่องการปฏิบัติตัวหลังคลอดโดยใช้วิธีบรรยาย ร่วมกับสถานการณ์จำลองต่อความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตัวของมารดา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพยาบาลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- นิตยา วรชาศรีนันท์. ผลของการใช้คู่มือการปฏิบัติตนที่มีต่อความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพยาบาลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- นันทวัน สุวรรณรูป. "การป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อเฉียบพลันระบบหายใจในเด็ก ตามแนวทางขององค์การอนามัยโลก" วารสารพยาบาล. 42 (เมษายน - มิถุนายน 2536), 195 - 199.
- นันทา เลี้ยววิริยกิจ. ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางสังคมกับระดับความวิตกกังวลของมารดาที่มีบุตรคลอดก่อนกำหนดในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพยาบาลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- บุษบง โกฏิวิเชียร. ประสิทธิผลของโปรแกรมสุขศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมของมารดาในการดูแลบุตรด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อเฉียบพลันของระบบหายใจที่ชุมชนเขตบางเขน กรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาสุขศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล, 2533.
- เบญจวรรณ แก้วเวชวงศ์. ผลของการให้การพยาบาลอย่างมีแบบแผน เพื่อลดความวิตกกังวลของมารดาเด็กป่วยที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล, 2526.
- ประกายแก้ว กำคำ. ผลของการช่วยเหลือของสามีต่อผู้คลอดครั้งแรกในระยะเจ็บครรภ์ ต่อการการควบคุมตนเอง ความต้องการยาระงับปวด ระยะเวลาในการคลอด และการรับรู้ประสพการณ์การคลอดของผู้คลอด. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพยาบาลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

- ประคอง กรรมสุต. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : บริษัทศูนย์หนังสือ
ดร. ศรีสง่า จำกัด, (ม.ป.ป.)
- _____ . สถิติเพื่อการวิจัยคำนวณด้วยภาษา BASIC. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- _____ . สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู. กรุงเทพมหานคร : บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช
จำกัด, 2534.
- ประนอม โอทกานนท์. การพัฒนาหลักสูตรพยาบาลศาสตร์เพื่อเป้าหมายการมีสุขภาพดีถ้วนหน้า.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- ประสาร มาลากุล ณ อยุธยาและคณะ. รูปแบบการพัฒนาทัศนคติต่อการประหยัดพลังงาน.
กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- ปรานี รามสุต. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เจริญกิจ, 2528.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สหมิตรออฟเซต, 2534.
- พรจันทร์ พงษ์พรหม. ผลการส่งเสริมให้ผู้ป่วยมีส่วนร่วมในการดูแลตนเอง ต่อการฟื้นฟูสภาพ
ภายหลังผ่าตัดช่องท้อง และความพึงพอใจในการพยาบาลที่ได้รับ. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2534.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล, 2531.
- พวงรัตน์ บุญญานุรักษ์. การสอนสุขภาพอนามัย (หน่วยที่ 1 และ 15) ปทุมธานี : สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2532.
- มัลลิกา การปลื้มจิตต์. "การดูแลผู้ป่วยเด็กเรื้อรังที่บ้าน", บรรยาย ณ ห้องประชุมคณะพยาบาล-
ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 28 กันยายน 2535. (พิมพ์ติด)
- มารยาท ณ นคร. ผลของการสอนโดยการใช้กระบวนการกลุ่มต่อทัศนคติในการดูแลตนเอง ของ
ผู้ป่วยที่ทำผ่าตัดเปิดลำไส้ใหญ่ออกทางด้านหน้าท้อง. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาพยาบาลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- ยุบลรัตน์ ช่างงษ์. บทบาทของผู้ปกครองในการดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านสุขภาพอนามัยที่มีผลต่อ
ภาวะสุขภาพนักเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์การแพทย์
และสาธารณสุข มหาวิทยาลัยมหิดล, 2528.

ระบาดวิทยา, กอง. การระบาดของไวรัสที่ก่อให้เกิดโรคติดเชื้อเฉียบพลันของระบบหายใจในเขต
กรุงเทพมหานคร. รายงานการเฝ้าระวังโรคประจำสัปดาห์. 13 (April 3, 1992)
: 170-179.

รุจา ภูโพลย์. การพยาบาลครอบครัว. ขอนแก่น : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2534.

โรงพยาบาลเด็ก, กอง. สถิติโรงพยาบาลเด็ก 2531. กรุงเทพมหานคร : โรงพยาบาลเด็ก, 2532.

วลัย อินทร์พรรย์. โภชนาการสำหรับคนวัยต่าง ๆ. กรุงเทพมหานคร : แสงทวีการพิมพ์, 2530.

วัชร กลินเฝ้า. ผลของการส่งเสริมให้ผู้ป่วยมีส่วนร่วมในการดูแลตนเอง ต่อความวิตกกังวล
การมีส่วนได้ควบคุมตนเองและการฟื้นฟูสภาพหลังผ่าตัด. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต
สาขาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2535.

วิณา จีระแพทย์. ทฤษฎีการพยาบาลของโอเรม : แนวทางในการปฏิบัติการพยาบาลเด็ก.

วารสารพยาบาล. 39 (กรกฎาคม - กันยายน 2533): 216 - 227.

ศิริรัช ศิริตันดิวัฒน์. ผลการให้การสนับสนุนอย่างมีแบบแผนต่อการลดความวิตกกังวล และเพิ่ม
การปรับตัวต่อการเป็นมารดาในทารกคลอดก่อนกำหนด. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต
สาขาพยาบาลสาธารณสุข มหาวิทยาลัยมหิดล, 2534.

สมจิต หนูเจริญกุล. การดูแลสุขภาพตนเองในการพยาบาล ทฤษฎีและการประยุกต์ทางคลินิก.

ใน ลือชัย ศรีเงินยาง และทวีทอง ทองศรีวัฒน์ (บรรณาธิการ), ยุทธศาสตร์เพื่อการดูแล
ดูแลสุขภาพตนเอง. หน้า 126 - 155. นครปฐม : ศูนย์ศึกษานโยบายสาธารณสุข
คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2533.

สมชาย และกาญจนา สุพันธ์วัฒน์. การป้องกันและการควบคุมโรคติดต่อ. กรุงเทพมหานคร :
ธนาการพิมพ์, 2527.

สมหวั่ง พิธยานุวัฒน์. การวิจัยเชิงบรรยาย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนส์ไตร์, 2525.

สุดา สุคำวัง. ประสิทธิภาพของการพัฒนาโครงการโภชนาการ แบบมีส่วนร่วมของโรงเรียน
บ้านพระบาท อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต
สาขาสุขศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล, 2536.

สุวดี ศรีเลณวัดี. จิตวิทยากับการพยาบาลผู้ป่วยเด็ก. กรุงเทพมหานคร : ฟิสิกส์เซ็นเตอร์การพิมพ์,
2530.

- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. จิตวิทยาการเรียนรู้ผู้ใหญ่. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.
- สุวิษา จันทร์สุริยกุล. ประสิทธิผลของโปรแกรมการดูแลสุขภาพด้วยตนเองโดยเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคความดันโลหิตสูงในผู้สูงอายุจังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาสุขภาพ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2536.
- สุภา อยู่ยีน. ผลการสอนเรื่องการเลี้ยงดูทารกแรกเกิด โดยการใช้สถานการณ์จำลองต่อความสามารถในการแก้ปัญหาของมารดาหลังคลอด. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาพยาบาลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- เสาวนีย์ จักรพิทักษ์. โภชนาการสำหรับครอบครัวและผู้ป่วย. กรุงเทพมหานคร : บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชจำกัด, 2534.
- _____ หลักโภชนาการปัจจุบัน. กรุงเทพมหานคร : บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชจำกัด, 2532.
- เสถียร สภาพงศ์และคณะ. เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับอาหาร. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2530.
- อรชร มาลาหอม. ผลของการส่งเสริมให้ผู้ป่วยมีส่วนร่วมดูแลตนเอง ต่อการฟื้นฟูสภาพภายหลังผ่าตัดในไตและท่อไต และความพึงพอใจในการพยาบาลที่ได้รับ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2534.
- อรนนท์ ทาญยุทธ. "จิตวิทยาการเรียนรู้เพื่อการสอนสุขภาพอนามัย" การเรียนการสอนสุขภาพอนามัย. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2532.
- อรพินท์ เจริญผล, มาลี เลิศมาลีวงศ์ และกาญจนา บุญทัย. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานบางประการและแรงสนับสนุนทางสังคมกับความสามารถในการดูแลตนเองของหญิงตั้งครรภ์ปกติ. วารสารพยาบาล. 40 (กรกฎาคม - กันยายน 2534) : 200 - 215.
- อรรวรรณ เกตุแก้ว. ผลการสอนบิดาและมารดาต่อการมีส่วนร่วมของบิดาในการดูแลทารกแรกเกิดตามการรายงานของบิดาและมารดา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาพยาบาลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- อรรวรรณ ประสาทสุวรรณ. ประสิทธิภาพของการให้คำแนะนำตามแบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพแก่มารดาผู้ป่วยโรคปอดอักเสบ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาพยาบาลสาธารณสุข มหาวิทยาลัยมหิดล, 2532.

อารี พันธุ์มณี. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร : บริษัทเลิฟแอนด์ลิฟเพรส จำกัด,
2534.

อ้อมจิต ว่องวานิช. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับโรคติดเชื้อมีเกล็ดเลือดต่ำในเด็กอายุต่ำกว่า
5 ปี ที่มารับการรักษาที่โรงพยาบาลเด็ก. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต
สาขานามัยครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล, 2535.

อัจฉริยา ปทุมวัน. "การประยุกต์ทฤษฎีการพยาบาลของโอเร็ม ในการพยาบาลเด็ก" ใน
สมจิต หนูเจริญกุล (บรรณาธิการ), การดูแลตนเอง : ศาสตร์และศิลป์ทางการพยาบาล.
กรุงเทพมหานคร : บริษัทวิศิษฐ์ จำกัด, 2534.

อุทุมพร (ทองอุไร) จามรมาน. แบบสอบถาม : การสร้างและการใช้. กรุงเทพมหานคร :
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

เอกสารประกอบการประชุมวิชาการพยาบาลศาสตร์ ครั้งที่ 4. การพยาบาลกับการสนับสนุนการ
ดูแลสุขภาพตนเอง. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม, 2534.

ภาษาอังกฤษ

- Affleck, G., and others. Effects of formal support on mothers' adaptation to the hospital-to-home transition of high risk infants : The benefits and costs of helping. Child Development. 60 (1989) : 488 - 501.
- Chinn, P.L., and Jacobs, M.K. Theory and Nursing: A Systemic approach. St. Louise : The C.V. Mosby company, 1983.
- Clark, C.C., and Shea, C.A. Management in Nursing. New York: McGraw- Hill, Inc., 1979.
- Close, A. "Patient Education:A Literature Review" Journal of Advance Nursing. 13 No 2 (March 1988) : 203 - 212.
- Crow, L.D.,and Crow,A. Reading in Human Learning. New york : Macay, 1963.
- Crowell, A., Feldman, S.S. Mothers' internal models of relationships and children's behavioral and developmental status : A study of mother-child interaction. Child Development. 59 (1988) : 1273 - 1285.
- Dickson, M., and King, M.C. The effect of child care proximity on maternal supports of separation anxiety in employed nurses. Pediatric Nursing. 18 (January - February 1992) : 64 - 66.
- Fawcett, J. Orem's self care model. Analysis and evaluation of conceptual models of nursing. Philadelphia : F.A. Davis company, 1984 : 182 - 185.
- Friedman, M.M. Family Nursing. Theory and Assessment. New York : Appleton Coutury Crofts, 1986.
- Guralnik, D.B. Wwbster's New World Dictionary of the American Language. Prentice Hall Press, 1986.
- Hartweg, D.L. Health promotion self care with Orem's general theory of nursing. Journal of Advanced Nursing. 15 (1990) : 35 - 40.
- Hock, E., Mebride, S., and Gnezda, T.M. Maternal seperation anxiety : Mother-Infant separation from the maternal perspective. Child Development. 60 (1989) : 793 - 802.

- Humphrey, C.J., and Nuzzo, P.M. Home Care Nursing. California : Appleton & Lange, 1991.
- Keltner, B.R. Family influences on child health status. Pediatric Nursing. 18 (March - April 1992) : 128 - 136.
- McWilliams, B., and Sobiski, A. Why self care theory work for us. The Canadian Nurse. 84 (October 1988) : 38 - 40.
- Meeropol, E. Parental need assessment : A Design for clinical nurse specialist practice. Pediatric Nursing. 17 (September - October 1991) : 456 - 458.
- Nugent, K., Hughes, R., Ball, B., and Davis, K. A practice model for a parent support group. Pediatric Nursing. 18 (January - February 1992) : 11 - 16.
- Proctor, D.L. Relationship between visitation policy in Pediatric Intensive Unit and parental anxiety. Children's Health-Care. 16 (1987) : 13 - 17.
- Smith, C.e. "Overview of Patient Education:Opportunities and Challenges for the Twenty - First Century" Nursing Clinics of North America. 21 No 3 (September 1989) : 583 - 587.

ภาคผนวก ก.

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนาม	ตำแหน่ง / สถานที่ทำงาน
1. ผศ. ล้ายอง รัชมีมาลา	หัวหน้าแผนกการพยาบาลกุมาร โรงพยาบาลรามาริบัติ
2. นางจารุวรรณ พิบูลย์สวรรค์	ผู้ตรวจการพยาบาล โรงพยาบาลรามาริบัติ
3. นางสาวเรณู พุกบุญมี	พยาบาลวิชาชีพประจำหอผู้ป่วย I.C.U. เด็ก โรงพยาบาลรามาริบัติ
4. ผศ. พรศรี ศรีอัญญาศรีพร	อาจารย์ประจำแผนกกุมารเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
5. ผศ. วิรัตน์ ไกล่บุปผา	อาจารย์ประจำแผนกกุมารเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
6. ผศ. พนอพรรณ สุรสิทธิ์	อาจารย์ประจำแผนกกุมารเวชศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลสหประชาชาติไทย
7. นางศิริรัช ศิริตันติวัฒน์	พยาบาลวิชาชีพประจำหน่วย I.C.U. กุมาร โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์
8. ร.ท. ทญิง มัลลิกา การปลื้มจิตต์	พยาบาลวิชาชีพประจำหอผู้ป่วย I.C.U. เด็ก โรงพยาบาลภูมิพล
9. ดร. ไพลิน นกุลกิจ	อาจารย์ประจำภาควิชาการพยาบาลเด็ก วิทยาลัยพยาบาลกรุงเทพ
10. นางยุพยงศ์ หังสุบุตร	อาจารย์ประจำภาควิชาการพยาบาลเด็ก วิทยาลัยพยาบาลกรุงเทพ
11. นางกันทิมา สิทธิชัยกิจ	อาจารย์ประจำภาควิชาการพยาบาลเด็ก วิทยาลัยพยาบาลกรุงเทพ
12. นางสาวรัชณี กุลวิสุตปัจจิต	หัวหน้าหอผู้ป่วยเด็ก 3 โรงพยาบาลเด็ก
13. นางสาวรุ่งทิวา อัครวินานนท์	พยาบาลวิชาชีพประจำหอผู้ป่วยเด็ก 3 โรงพยาบาลเด็ก

ภาคผนวก ข.

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เครื่องมือวิจัย

1) การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ (Power of Discrimination) ใช้สูตรของไฟน์ดเลย์ (Finley) มีสูตรดังนี้ (ประคอง กรรณสูตร, 2534)

$$D = (R_U - R_L) / f$$

เมื่อ D = ค่าอำนาจจำแนก

R_U = คนในกลุ่มสูงที่ตอบถูก

R_L = คนในกลุ่มต่ำที่ตอบถูก

f = จำนวนคนในแต่ละกลุ่ม (50% ของทั้งหมด)

2) การหาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ (Level of Difficulty) ใช้สูตรของจอห์นสัน (Johnson) มีสูตรดังนี้ (ประคอง กรรณสูตร, 2534)

$$P = (R_U + R_L) / 2f$$

เมื่อ P = ค่าความยากง่าย

R_U = คนในกลุ่มสูงที่ตอบถูก

R_L = คนในกลุ่มต่ำที่ตอบถูก

f = จำนวนคนในแต่ละกลุ่ม (50% ของทั้งหมด)

3) การคำนวณหาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบความรู้ และแบบสัมภาษณ์การปฏิบัติ ในการดูแลบุตร โดยใช้สูตร คูเตอร์ ริชาร์ดสัน 20 (K.R. 20) มีสูตรดังนี้ (ประกอบ กรรณสูต, 2534)

$$r_{xx} = \frac{N}{n-1} \left[1 - \frac{\sum Pq}{S_x^2} \right]$$

เมื่อ r_{xx} = สัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยง

N = จำนวนข้อสอบในแบบทดสอบ

P = สัดส่วนของคนที่ตอบข้อสอบได้ถูกต้อง

q = สัดส่วนของคนที่ไม่ตอบแต่ละข้อผิด

Pq = ผลคูณของสัดส่วนของผู้ที่ตอบถูกและผิด

S_x^2 = ความแปรปรวนของคะแนนของผู้ถูกทดสอบทั้งหมด

4) การคำนวณหาค่าความเที่ยงของแบบวัดเจตคติ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาช (Cronbach) มีสูตรดังนี้ (ประกอบ กรรณสูต, 2534)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_x^2} \right]$$

เมื่อ α = ค่าความเที่ยง

n = จำนวนข้อสอบ

S_i^2 = ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S_x^2 = ความแปรปรวนของคะแนนของผู้รับการทดสอบทั้งหมด หรือ กำลังสองของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของคะแนนของผู้รับการทดสอบทั้งหมด

5) การคำนวณหาค่าความเที่ยงของแบบสังเกต ใช้วิธีของ วิลเลียม เอ สกอตต์ (William A. Scott) มีสูตรดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2531)

$$\pi = (P_o - P_e) / (1 - P_e)$$

เมื่อ π = ค่าความเที่ยงของการสังเกต

P_o = อัตราส่วนของความน่าจะเป็นของการสังเกตพฤติกรรมได้ตรงกันของผู้สังเกต 2 คน ซึ่งหาได้จากผลต่างระหว่าง 1.00 กับค่าผลรวมของผลต่างระหว่างร้อยละของค่าสังเกตพฤติกรรมของผู้สังเกต 2 คน

P_e = อัตราส่วนของความน่าจะเป็นของการสังเกตพฤติกรรมได้ตรงกันที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญของผู้สังเกต 2 คน ซึ่งหาได้จากสัดส่วนของคะแนนพฤติกรรมที่มีจำนวนสูงสุดและรองลงมา โดยเลือกจากผู้สังเกตคนใดก็ได้ นำค่าทั้ง 2 มายกกำลังสองแล้วนำมารวมกัน

6) การกำหนดหาค่า t - test แบบ Dependent Sample มีสูตรดังนี้ (ประคอง กรรณสูต, 2534)

$$t = \frac{D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ D = ผลต่างของคะแนนระหว่างคะแนนหลังและก่อนการทดสอบ

n = จำนวนประชากร

โดยชั้นแห่งความเป็นอิสระ = $n - 1$ และกำหนดระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- 1) การคำนวณหามัชฌิมเลขคณิตหรือค่าเฉลี่ย (Mean) มีสูตรดังนี้
(ประกอบ กรรณสูตร, 2534)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} = มัชฌิมเลขคณิต

$\sum X$ = ผลรวมของคะแนนทุกข้อ

N = จำนวนข้อของแบบวัด

- 2) การคำนวณค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) มีสูตรดังนี้
(ประกอบ กรรณสูตร, 2534)

$$S_x = \sqrt{\frac{N\sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S_x = ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวอย่างประชากร

$\sum x$ = ผลรวมทั้งหมดของคะแนน

$\sum x^2$ = ผลรวมทั้งหมดของคะแนนยกกำลังสอง

N = จำนวนตัวอย่างประชากร

3) ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง ด้วยค่าที (t - test) มีสูตรดังนี้ (ประคอง กรรณสูต, 2534)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n - 1}}}$$

เมื่อ D = ผลต่างของคะแนนหลังและก่อนการสอน
 n = จำนวนประชากร

โดยชั้นแห่งความเป็นอิสระ = $n - 1$ และกำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4) ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา และระยะเวลาของการมีส่วนร่วม ด้วยค่าที (t - test) โดยใช้สูตรตัวอย่างประชากรไม่สัมพันธ์กัน มีสูตรดังนี้ (ประคอง กรรณสูต, 2534)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{\sum X_1^2 + \sum X_2^2}{N_1 + N_2 - 2} \cdot \left[\frac{1}{N_1} + \frac{1}{N_2} \right]}}$$

เมื่อ \bar{X}_1 = ค่าเฉลี่ยของประชากรกลุ่มที่ 1
 \bar{X}_2 = ค่าเฉลี่ยของประชากรกลุ่มที่ 2
 N_1 = จำนวนประชากรในกลุ่มที่ 1
 N_2 = จำนวนประชากรในกลุ่มที่ 2

โดยชั้นแห่งความเป็นอิสระ = $N_1 + N_2 - 2$ และกำหนดความมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

5) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) หรือการทดสอบค่าเอฟ (F - test) (ประกอบ กรรณสูต, 2534)

แหล่ง (Source)	ชั้นแห่งความ เป็นอิสระ df	ผลบวกของ $(X - \bar{X})^2$ SS	ความแปรปรวน $MS = SS/df$	F
ระหว่างกลุ่ม (among groups)	k - 1	SS_a	$MS_a = SS_a/k-1$	$F = \frac{MS_a}{MS_w}$
ภายในกลุ่ม (within groups) หรือ ความคลาดเคลื่อน (error)	$(N - 1) - (k - 1)$ $= (N - k)$	$SS_w = SS_t - SS_a$	$MS_w = SS_w/N-k$	
ทั้งหมด (total)	(N - 1)	SS_t	xxx	

เมื่อ

SS_t = ผลบวกของกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบนทุกกลุ่ม

SS_a = ผลบวกของกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบนระหว่างกลุ่ม

SS_w = ผลบวกของกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบนภายในกลุ่ม

MS_w = ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองภายในกลุ่ม

MS_a = ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองระหว่างกลุ่ม

N = จำนวนข้อมูลทุกกลุ่มรวมกัน

k = จำนวนกลุ่ม

df = ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

ภาคผนวก ค.

คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตารางที่ 15 แสดงรายละเอียดของจำนวนข้อของแบบทดสอบความรู้

เนื้อเรื่อง	ข้อที่	จำนวนข้อสอบ
1. ความรู้เรื่องโรค	1 - 7	7
2. การดูแลทั่วไปและการดูแลเมื่อบุตรมีไข้	8 - 13	6
3. การดูแลเรื่องการให้ยา	14 - 20	7
4. การดูแลทางเดินหายใจของบุตร	21 - 24	4
5. การดูแลการให้อาหารและน้ำ	25 - 30	6
รวม		30 ข้อ

ตารางที่ 16 แสดงรายละเอียดของจำนวนข้อของแบบวัดเจตคติ

ข้อที่	ลักษณะของแบบวัด	จำนวนข้อ
1, 2, 9, 10, 11, 14, 15, 16, 20	เจตคติทางบวก	9
3, 4, 5, 6, 7, 8, 12, 13, 17, 18, 19	} เจตคติทางลบ	21
21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30		
รวม		30 ข้อ

ตารางที่ 17 แสดงรายละเอียดของจำนวนข้อของแบบสัมภาษณ์การปฏิบัติในการดูแลบุตร

เนื้อเรื่อง	ข้อที่	จำนวนข้อสอบ
1. การดูแลทั่วไปและการดูแลเมื่อบุตรมีไข้	1 - 10	10
2. การดูแลเรื่องการให้ยา	11 - 19	9
3. การดูแลทางเดินหายใจของบุตร	20 - 24	5
4. การดูแลการให้อาหารและน้ำ	25 - 30	6
รวม		30 ข้อ

ตารางที่ 18 แสดงรายละเอียดของจำนวนข้อของแบบสังเกตการปฏิบัติในการดูแลบุตร

เนื้อเรื่อง	จำนวนข้อ
1. การดูแลทั่วไปและการดูแลเมื่อบุตรมีไข้	8
2. การดูแลเรื่องการให้ยา	6
3. การดูแลทางเดินหายใจของบุตร	6
4. การดูแลการให้อาหารและน้ำ	7
รวม	27 ข้อ

ตารางที่ 19 แสดงคุณภาพของแบบทดสอบความรู้เรื่องโรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจ และการดูแล

ลำดับข้อ	ค่าความยากง่าย (P)	อำนาจจำแนก (r)
1	0.35	0.20
2	0.60	0.20
3	0.45	0.30
4	0.67	0.35
5	0.22	0.45
6	0.82	0.20
7	0.35	0.35
8	0.72	0.20
9	0.75	0.15
10	0.82	0.25
11	0.62	0.30
12	0.40	0.20
13	0.80	0.20
14	0.72	0.35
15	0.20	0.40
16	0.55	0.25
17	0.30	0.35
18	0.85	0.30
19	0.52	0.35
20	0.47	0.35
21	0.87	0.25
22	0.27	0.35
23	0.35	0.50
24	0.70	0.45
25	0.50	0.20
26	0.62	0.25
27	0.35	0.50
28	0.62	0.35
29	0.75	0.40
30	0.90	0.30

ตารางที่ 20 การหาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบความรู้ โดยใช้สูตร คูเตอร์ ริชาร์ดสัน (K.R. 20)

ข้อที่	P	q	Pq
1	0.35	0.65	0.23
2	0.60	0.40	0.24
3	0.45	0.55	0.25
4	0.67	0.32	0.22
5	0.22	0.77	0.17
6	0.82	0.17	0.14
7	0.35	0.65	0.23
8	0.72	0.27	0.20
9	0.75	0.25	0.19
10	0.82	0.17	0.14
11	0.62	0.37	0.23
12	0.40	0.60	0.24
13	0.80	0.20	0.16
14	0.72	0.27	0.20
15	0.20	0.80	0.16
16	0.55	0.45	0.25
17	0.30	0.70	0.21
18	0.85	0.15	0.13
19	0.52	0.47	0.25
20	0.47	0.52	0.24
21	0.87	0.12	0.11
22	0.27	0.72	0.20
23	0.35	0.65	0.23
24	0.70	0.30	0.21
25	0.50	0.50	0.25
26	0.62	0.37	0.23
27	0.35	0.65	0.23
28	0.62	0.37	0.23
29	0.75	0.25	0.19
30	0.90	0.10	0.11

$$\Sigma Pq = 6.07$$

$$\text{K.R 20 : } r_{xx} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum Pq}{Sx^2} \right]$$

$$n = \text{จำนวนข้อสอบ} = 30$$

$$P = \text{สัดส่วนของคนที่ตอบข้อสอบได้ถูกต้อง}$$

$$q = \text{สัดส่วนของคนที่ตอบข้อสอบผิด}$$

$$Pq = \text{ผลคูณของสัดส่วนของผู้ที่ตอบข้อสอบได้ถูกและผิด}$$

$$Sx^2 = \text{ความแปรปรวนของคะแนนของผู้ถูกทดสอบทั้งหมด} = 19.64$$

$$\begin{aligned} r_{xx} &= \frac{30}{30-1} \left[1 - \frac{6.07}{19.64} \right] \\ &= 0.72 \end{aligned}$$

ตารางที่ 21 การหาค่าความเที่ยงของแบบวัดเจตคติ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α)

คนที่	X	X ²	ข้อที่	X _i	X _i ²	S _i ²
	(คะแนนที่แต่ละคนได้รับ)			(คะแนนรวมของแต่ละข้อ)		
1	118	480	1	180	822	0.306
2	120	516	2	171	763	0.819
3	125	539	3	177	803	0.506
4	122	526	4	147	597	1.454
5	126	570	5	154	644	1.308
6	130	580	6	178	808	0.407
7	120	506	7	169	735	0.537
8	98	346	8	159	685	1.357
9	111	459	9	170	742	0.499
10	120	504	10	166	724	0.898
11	128	560	11	170	738	0.396
12	117	467	12	174	780	0.591
13	113	453	13	150	604	1.062
14	114	456	14	188	892	0.215
15	140	668	15	160	662	0.564
16	125	563	16	143	545	0.864
17	100	368	17	164	706	0.861
18	131	593	18	167	731	0.864
19	132	600	19	174	768	0.284
20	137	655	20	168	730	0.624
21	136	636	21	88	236	9.000
22	121	517	22	140	530	1.024
23	138	642	23	155	629	0.725
24	125	541	24	151	597	0.690
25	138	646	25	167	717	0.506
26	103	381	26	162	696	1.022
27	109	413	27	148	590	1.085
28	120	480	28	167	717	0.506
29	132	608	29	180	820	0.256
30	114	442	30	169	735	0.537
			รวม	4856	20746	29.767

คนที่	X	X ²	
31	127	561	
32	130	618	Sx = 10.95
33	123	545	Sx ² = 119.89
34	130	580	
35	98	348	
36	113	435	
37	113	457	
38	112	446	
39	128	556	
40	121	501	
รวม	485	20746	

แทนค่าในสูตร $\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{S_i^2}{S_x^2} \right]$

$n =$ จำนวนข้อสอบ $= 30$

$\sum S_i^2 =$ ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ $= 29.77$

$S_x^2 =$ ความแปรปรวนของคะแนนของผู้รับการทดสอบทั้งหมด หรือ กำลังสองของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนของผู้รับการทดสอบทั้งหมด $= 119.89$

$$\begin{aligned} \therefore \alpha &= \frac{30}{30-1} \left[1 - \frac{29.77}{119.89} \right] \\ &= 0.78 \end{aligned}$$

ตารางที่ 22 แสดงคุณภาพของแบบสัมภาษณ์การปฏิบัติในการดูแลบุตร

ลำดับข้อ	ค่าความยากง่าย (P)	อำนาจจำแนก (r)
1	0.77	0.35
2	0.55	0.30
3	0.85	0.20
4	0.86	0.25
5	0.90	0.20
6	0.67	0.35
7	0.85	0.20
8	0.80	0.20
9	0.69	0.35
10	0.91	0.10
11	0.75	0.20
12	0.39	0.32
13	0.39	0.32
14	0.29	0.32
15	0.20	0.50
16	0.49	0.32
17	0.81	0.35
18	0.62	0.35
19	0.81	0.27
20	0.22	0.35
21	0.82	0.35
22	0.80	0.30
23	0.50	0.40
24	0.25	0.40
25	0.40	0.30
26	0.80	0.30
27	0.85	0.20
28	0.64	0.37
29	0.12	0.25
30	0.75	0.25

ตารางที่ 23 การหาค่าความเที่ยงของแบบสัมภาษณ์การปฏิบัติในการดูแลบุตร โดยใช้สูตร
คูเตอร์ ริชาร์ดสัน (K.R 20)

ข้อที่	P	q	Pq
1	0.77	0.22	0.17
2	0.55	0.45	0.25
3	0.85	0.15	0.13
4	0.86	0.14	0.12
5	0.90	0.10	0.09
6	0.67	0.32	0.22
7	0.85	0.15	0.13
8	0.80	0.20	0.16
9	0.69	0.31	0.21
10	0.91	0.09	0.08
11	0.75	0.25	0.19
12	0.39	0.61	0.24
13	0.39	0.61	0.24
14	0.29	0.71	0.20
15	0.20	0.80	0.16
16	0.49	0.51	0.25
17	0.81	0.19	0.15
18	0.62	0.37	0.23
19	0.81	0.19	0.15
20	0.22	0.77	0.17
21	0.82	0.17	0.14
22	0.80	0.20	0.16
23	0.50	0.50	0.25
24	0.25	0.75	0.19
25	0.40	0.60	0.24
26	0.80	0.20	0.16
27	0.85	0.15	0.13
28	0.64	0.36	0.23
29	0.12	0.87	0.11
30	0.07	0.92	0.07

$$\Sigma Pq = 5.23$$

แทนค่าลงในสูตร

$$\begin{aligned} \text{K.R 20 : } r_{xx} &= \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum Pq}{Sx^2} \right] \\ &= \frac{30}{30-1} \left[1 - \frac{5.23}{17.84} \right] \\ &= 0.73 \end{aligned}$$

ตารางที่ 24 การหาค่าความเที่ยงของการสังเกตการปฏิบัติในการดูแลบุตร โดยใช้สูตรของ วิลเลียม เอ สกอตต์ (William A. Scott) โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยคนที่ 1 ร่วมกัน สังเกตพฤติกรรมของมารดาจำนวน 5 ราย

ลักษณะพฤติกรรม	คะแนนในแต่ละประเภทของพฤติกรรม		% ก	% ข	% ผลต่าง
	ผู้วิจัย (ก)	ผู้ช่วยวิจัยคนที่ 1 (ข)			
1. การดูแลทั่วไปและการดูแลเมื่อบุตรมีไข้	24	24	30.00	32.87	2.87
2. การดูแลเรื่องการให้ยา	20	19	25.00	26.03	1.03
3. การดูแลทางเดินหายใจของบุตร	11	9	13.75	12.33	1.42
4. การดูแลการให้อาหารและน้ำ	25	21	31.25	28.77	2.48
รวม	80	73	100.00	100.00	7.80

$$P_o = 1.00 - 0.078$$

$$= 0.922$$

$$P_e = (0.31)^2 + (0.30)^2$$

$$= 0.186$$

จากสูตร $\pi = \frac{P_o - P_e}{1.00 - P_e}$

แทนค่าในสูตร $\pi = \frac{0.922 - 0.186}{1.00 - 0.186}$
 $= 0.90$

ตารางที่ 25 การหาค่าความเที่ยงของการสังเกตการปฏิบัติในการดูแลบุตร โดยใช้สูตรของ วิลเลียม เอ สกอตต์ (William A. Scott) โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยคนที่ 2 ร่วมกัน สังเกตพฤติกรรมของมารดาจำนวน 5 ราย

ลักษณะพฤติกรรม	คะแนนในแต่ละประเภทของพฤติกรรม		% ก	% ค	% ผลต่าง
	ผู้วิจัย (ก)	ผู้ช่วยวิจัยคนที่ 2 (ค)			
1. การดูแลทั่วไปและการดูแลเมื่อบุตรมีไข้	20	22	27.03	30.55	2.87
2. การดูแลเรื่องการให้ยา	21	20	28.38	27.78	0.60
3. การดูแลทางเดินหายใจของบุตร	9	8	12.16	11.11	0.05
4. การดูแลการให้อาหารและน้ำ	27	22	32.43	30.56	1.87
รวม	74	72	100.00	100.00	6.04

$$P_o = 1.00 - 0.06$$

$$= 0.94$$

$$P_e = (0.32)^2 + (0.28)^2$$

$$= 0.181$$

จากสูตร $\pi = \frac{P_o - P_e}{1.00 - P_e}$

แทนค่าในสูตร $\pi = \frac{0.94 - 0.181}{1.00 - 0.181}$

$$= 0.93$$

ภาคผนวก ง.

ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ที่ ทม 0309/4667

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

20 พฤษภาคม 2536

เรื่อง ขอความร่วมมือในการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการ โรงพยาบาลเด็ก
สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือวิจัย

เนื่องด้วย นาง ศิริพร สิงห์จินดาวงศ์ นิสิตชั้นปริญญาโท บัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ กำลัง
ดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์เรื่อง "ผลของการสอนโดยให้มารดามีส่วนร่วมในการดูแล
บุตรป่วยที่รับไว้ในโรงพยาบาล ต่อความรู้ เจตคติ และการดูแลบุตร" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.
พวงรัตน์ บุญญานุรักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยว
ข้องโดยการนำเครื่องมือวิจัยมาทดลอง และเก็บข้อมูลกับมารดาของบุตรป่วยที่มารับการรักษาในโรง-
พยาบาลเด็ก

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้ นาง ศิริพร
สิงห์จินดาวงศ์ ได้เก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา
ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.ถาวร วิชราภัส)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 0309/4662

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

20 พฤษภาคม 2536

เรื่อง ขอความร่วมมือในการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาล สภากาชาดไทย

เนื่องด้วย นางศิริพร สิงห์จินดาวงศ์ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ กำลัง
ดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์เรื่อง "ผลของการสอนโดยให้มารดามีส่วนร่วมในการดูแลบุตร
ป่วยที่รับไว้ในโรงพยาบาลต่อความรู้ เจตคติและการดูแลบุตร" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร. พวงรัตน์
บุญญาภิรักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตขอเรียนเชิญผู้มีนามข้างท้ายนี้ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ
เครื่องมือวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พนอพรรณ สุรสิทธิ์

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้ผู้มีนามดังกล่าวข้างต้น
เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น เพื่อประโยชน์ทางวิชาการ และขอขอบคุณเป็น
อย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.ถาวร วัชรไภย)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

21 กรกฎาคม 2536

เรียน มารดาของเด็กป่วยด้วยโรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจ

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เนื่องจากดิฉัน นางศิริพร สิงห์จินตาวงศ์ ขณะนี้กำลังศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาบริหารการพยาบาล และอยู่ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลของการสอนโดยให้มารดามีส่วนร่วมในการดูแลบุตรป่วยที่รับไว้ในโรงพยาบาลต่อความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติในการดูแลบุตร

จึงใคร่ขอความร่วมมือท่านในการตอบแบบสอบถามที่แนบมานี้ ตามความเป็นจริง และขอรับรองว่าการตอบแบบสอบถามของท่านในครั้งนี้ จะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อท่านและบุตรทั้งสิ้น

ขอขอบคุณในความร่วมมือของท่าน

ศิริพร สิงห์จินตาวงศ์

(นางศิริพร สิงห์จินตาวงศ์)

ชุดที่ 1

แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสถานการณ์ภาพส่วนบุคคลของมารดาและบุตร

1. ชื่อมารดา _____ สกุล _____
2. ชื่อบุตร _____ สกุล _____
3. ที่อยู่ปัจจุบันเลขที่ _____ ซอย _____ ถนน _____
ตำบล _____ เขต _____ กรุงเทพมหานคร
4. ปัจจุบันอายุ _____ ปี
5. ระดับการศึกษาสูงสุด _____
6. ระยะเวลาที่ท่านสามารถมาให้การดูแลบุตรในโรงพยาบาล
ประมาณ _____ ชั่วโมงต่อวัน
7. รายได้ของครอบครัว (รายได้ของทุกคนในครอบครัวรวมกัน)
ประมาณเดือนละ _____ บาท
8. เพศของบุตร
 ชาย หญิง
9. บุตรคนที่ _____
10. อายุของบุตร _____ เดือน

ช่องนี้สำหรับผู้วิจัย

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
10. การวินิจฉัยเมื่อแรกรับ _____

- 8.

ชุดที่ 2

แบบทดสอบความรู้เรื่องโรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจในเด็กและการดูแล
คำแนะนำ โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วพิจารณาเลือกข้อคำตอบที่ท่านเห็นว่าถูกต้องที่สุด แล้วใส่
 เครื่องหมาย X หน้าข้อความนั้น ๆ

1. โรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจ หมายถึง
 - ก. โรคที่มีการอักเสบของระบบทางเดินหายใจ ตั้งแต่ช่องจมูกลงไปจนถึงต่อมทอนซิล
 - ข. โรคที่มีการอักเสบของระบบทางเดินหายใจ ตั้งแต่ช่องจมูกลงไปจนถึงหลอดลมปอด
 - ค. โรคที่มีการอักเสบของระบบทางเดินหายใจ ตั้งแต่ช่องจมูกลงไปจนถึงถุงลมในปอด
 - ง. โรคที่มีการอักเสบของระบบทางเดินหายใจ ตั้งแต่ช่องจมูกลงไปจนถึงกล่องเสียง
2. โรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจในเด็กที่พบบ่อย เกิดจาก

ก. เชื้อไวรัสและเชื้อรา	ข. เชื้อแบคทีเรีย
ค. เชื้อราและเชื้อแบคทีเรีย	ง. เชื้อแบคทีเรียและเชื้อไวรัส
3. สาเหตุต่อไปนี้ ข้อใดจะทำให้เด็กเจ็บป่วย ด้วยโรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจได้ง่ายที่สุด คือ

ก. เด็กเล่นมากเกินไป	ข. อยู่ในที่ที่อากาศเย็นเกินไป
ค. ใส่เสื้อผ้าขึ้นตลอดเวลา	ง. เล่นน้ำฝนบ่อย ๆ
4. โรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจในเด็กที่มีอาการรุนแรงและเป็นสาเหตุของการตายมากที่สุด คือ

ก. ไข้หวัดใหญ่	ข. คอตีบ
ค. ปอดบวม	ง. ไอกรน
5. โรคแทรกซ้อนของโรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจในเด็กที่สำคัญและพบบ่อย คือ

ก. หูชั้นกลางอักเสบ (หูน้ำหนวก)	ข. เยื่อหุ้มสมองอักเสบ
ค. ไตอักเสบ	ง. ข้ออักเสบ
6. โรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจในเด็ก ซึ่งมารดาไม่สามารถดูแลบุตรได้เองที่บ้าน คือ

ก. ไข้หวัด	ข. หลอดลมอักเสบ
ค. ปอดบวม	ง. ไข้หวัดใหญ่

7. ถ้าบุตรของท่านมีไข้สูงเกิน 3 วัน มีผื่นขาวในคอ กินนม / อาหารได้น้อยลง ถือว่าบุตรของท่านมีการเจ็บป่วยอยู่ในระดับใด
- ก. อาการหวัดระยะแรกเริ่ม
ข. อาการรุนแรงน้อย
ค. อาการรุนแรงปานกลาง
ง. อาการรุนแรงมาก
8. จากข้อ 7 การดูแลที่ท่านควรกระทำ คือ
- ก. ให้บุตรพักผ่อนและให้อาหารที่เหมาะสม
ข. เช็ดตัวและให้ยาลดไข้ทุก 4 ชั่วโมง
ค. พาไปพบแพทย์หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข
ง. สังเกตอาการอย่างใกล้ชิด
9. เมื่อเด็กมีไข้สูง สิ่งที่มาลดควรกระทำทันที คือ
- ก. ให้ดื่มน้ำมาก ๆ
ข. เหน็บยาลดไข้
ค. เช็ดตัวลดไข้
ง. พาไปพบแพทย์
10. ถ้าเด็กมีไข้สูง อาจทำให้เกิดอันตราย คือ
- ก. คุณนมหรือรับประทานอาหารได้น้อยลง
ข. อาจจะชักได้
ค. นอนไม่หลับ กระสับกระส่าย
ง. คลื่นไส้ อาเจียน
11. การดูแลที่ต้องทำทันทีที่บุตรชัก คือ
- ก. ดูแลทางเดินหายใจให้โล่งและป้องกันการกัดลิ้น
ข. ให้น้ำลดไข้ทันที
ค. ให้น้ำแก้มือทันที
ง. เรียกให้รู้สึกตัว
12. เมื่อบุตรมีอาการชัก ข้อความใดต่อไปนี้เป็น**การป้องกันการล้มที่ไม่ถูกต้อง**
- ก. จับเด็กนอนตะแคงหันหน้าไปด้านใดด้านหนึ่ง
ข. ใช้ลูกสูบลูกตุ้มห่อ น้ำมูก น้ำลาย ออกให้หมด
ค. ล้วงคอให้อาเจียนออกให้หมด
ง. ใช้ผ้าเช็ดเสมหะ น้ำมูก น้ำลาย ออกให้หมด
13. ท่านควรพาบุตรไปพบแพทย์ทันทีที่บุตรมีอาการดังนี้
- ก. ไข้สูง ไอ
ข. ไข้สูง มีน้ำมูกมาก
ค. ไข้สูง หายใจหอบ
ง. ไข้สูง อาเจียน
14. ยาที่ท่านสามารถให้เด็กทานได้โดยไม่ต้องไปพบแพทย์ คือ
- ก. ยาแก้อักเสบ
ข. ยาลดน้ำมูก
ค. ยาลดไข้
ง. ยาระงับอาการชัก

15. การให้ยาลดไข้ที่ถูกต้อง คือ
- ก. ให้ยาลดไข้เมื่อไข้สูงเกิน 38°C
 ข. ให้ยาเขียวทันทีที่มีไข้
 ค. ให้ยาลดไข้วันละ 3 เวลา
 ง. ให้ยาลดไข้เมื่อมีไข้สูงเกิน 39°C
16. ยาที่ต้องให้เด็กรับประทานอย่างต่อเนื่องจนหมดทุกครั้ง แม้เด็กจะมีอาการดีขึ้นแล้วก็ตาม คือ
- ก. ยาลดน้ำมูก
 ข. ยาแก้อิ
 ค. ยาแก้อักเสบ
 ง. ยาลดไข้
17. ถ้ายาที่แพทย์ให้มามีรสขม และบุตรของท่านไม่ยอมรับประทาน ท่านควรปฏิบัติอย่างไร เพื่อให้บุตรได้ยาตามที่แพทย์สั่ง
- ก. ผสมน้ำเล็กน้อย
 ข. ผสมในนมทั้งหมด
 ค. ผสมน้ำหวานเล็กน้อย
 ง. ผสมในอาหาร
18. โรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจในเด็กที่สามารถป้องกันได้โดยการฉีดวัคซีน คือ
- ก. ไอกรน
 ข. พิษสุนัขบ้า
 ค. ไข้หวัดใหญ่
 ง. ไข้หวัด
19. ในเด็กอายุต่ำกว่า 1 ขวบ วัคซีนป้องกันโรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจที่สำคัญและมักให้พร้อมกัน คือ
- ก. วัคซีนป้องกันโรคคอตีบ ไข้หวัดใหญ่ บาดทะยัก และวัณโรค
 ข. วัคซีนป้องกันโรคคอตีบ ไอกรน พิษสุนัขบ้า และวัณโรค
 ค. วัคซีนป้องกันโรคคอตีบ คางทูม หัด และโปลิโอ
 ง. วัคซีนป้องกันโรคคอตีบ ไอกรน บาดทะยัก และโปลิโอ
20. วัคซีนที่ทางโรงพยาบาลฉีดให้เด็กแรกเกิด คือ
- ก. วัคซีนป้องกันโรคคอตีบ
 ข. วัคซีนป้องกันวัณโรค
 ค. วัคซีนป้องกันโรคโปลิโอ
 ง. วัคซีนป้องกันหัดเยอรมัน
21. อาการที่แสดงว่าเด็กขาดออกซิเจน คือ
- ก. มีไข้สูง ชีพ
 ข. หายใจเร็ว ริมฝีปาก ปลายมือ ปลายเท้าคล้ำ
 ค. หน้าแดง ตัวแดง
 ง. มีไข้ขึ้น ๆ ลง ๆ หน้าซีด
22. การดูแลขณะที่บุตร ได้รับการเจาะปอดและดูดเสมหะที่มารดาทำได้ คือ
- ก. ให้บุตรดื่มน้ำมาก ๆ ก่อนทำ
 ข. พุดปลอบโยนให้เด็กให้ความร่วมมือ
 ค. ให้บุตรดื่มน้ำอุ่นมาก ๆ ก่อนทำ
 ง. งดอาหารและน้ำก่อนทำ 10 นาที

23. ข้อใด ไม่ใช่ วัตถุประสงค์ของการทำกายภาพบำบัดทรวงอก โดยการเคาะปอด ดูกเสมหะ
- ก. ช่วยกำจัดเสมหะออกจากทางเดินหายใจ ข. ป้องกันไม่ให้ปอดแฟบ
 ค. ไม่ให้เสมหะคั่งค้างอยู่ในปอด ง. ช่วยให้หน้าอกมีขนาดใหญ่ขึ้น ทำให้หายใจสะดวก
24. เด็กหญิงแดง มีอาการหอบ หายใจ 60 ครั้งต่อนาที หมายความว่า
- ก. เด็กหญิงแดง หายใจเข้า 60 ครั้งต่อนาที
 ข. เด็กหญิงแดง หายใจออก 60 ครั้งต่อนาที
 ค. เด็กหญิงแดง หายใจเข้า - ออก 60 ครั้งต่อนาที
 ง. เด็กหญิงแดง หายใจออก - เข้า 60 ครั้งต่อนาที
25. ถ้าบุตรอายุ 1 ขวบและป่วยเป็นไข้หวัด ท่านคิดว่าอาหารที่เหมาะสมสำหรับบุตร คือ ข้อใด
- ก. ข้าวต้มเปล่าใส่เกลือ ข. ข้าวบด กับน้ำตาลผัด
 ค. กลัวยน้ำว่า ง. โจ๊กหมู
26. ถ้าเราต้องการให้เด็กได้รับประทานอาหารให้ได้ตามปริมาณที่ร่างกายควรจะได้รับ ควรใช้วิธีการใด
- ก. จัดเฉพาะอาหารที่เด็กชอบ ข. จัดอาหารให้นำรับประทาน
 ค. พยายามป้อนครั้งละน้อย ๆ แต่บ่อยครั้ง ง. จัดอาหารในภาชนะที่เด็กชอบ
27. ข้อใด ไม่ถูกต้อง เกี่ยวกับประโยชน์ของนมแม่
- ก. มีสารกระตุ้นให้เกิดการสร้างภูมิคุ้มกันต้านทานสารในนมแม่ ข. มีสารอาหารครบถ้วน
 ค. มีปริมาณพอเหมาะ จึงไม่ทำให้เกิดโรคอ้วน ง. มีภูมิคุ้มกันต้านเชื้อโรค
28. การป้องกันไม่ให้เด็กขาดวิตามินซี ทำได้โดย
- ก. ให้ดื่มน้ำมาก ๆ ข. ให้ดื่มนมมาก ๆ
 ค. ให้ดื่มน้ำส้ม ง. ให้ทานยาวิตามินซีวันละ 3 ครั้ง
29. นมที่ไม่ควรใช้เลี้ยงเด็กอายุต่ำกว่า 1 ปี คือ
- ก. นมแม่ ข. นมสด
 ค. นมผสม ง. นมผง
30. น้ำดื่มที่เหมาะสมที่สุดสำหรับทารก คือ
- ก. น้ำประปา ข. น้ำต้มสุก
 ค. น้ำผสมกลูโคส ง. น้ำกรอง

ชุดที่ 3

แบบวัดเจตคติในการดูแลบุตร

คำแนะนำ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. การดูแลให้ลูกมีสุขภาพดีอยู่เสมอ จะช่วยป้องกันโรคต่าง ๆ ได้					
2. ฉันรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้ทำหน้าที่ของมารดาในขณะที่ลูกป่วย					
3. ฉันไม่ชอบเลี้ยงดูบุตรด้วยตนเอง เพราะทำให้ฉันรู้สึกเหน็ดเหนื่อย สุขภาพทรุดโทรม					
4. การเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ จะทำให้หน้าอกหย่อนยานเร็วกว่าวัย					
5. การให้ลูกเรอหลังให้นมเป็นเรื่องไม่จำเป็น					
6. เมื่อลูกเป็นหวัด ฉันถือว่าเป็นเรื่องธรรมดาของเด็ก ไม่ต้องดูแลอะไร ลูกจะหายเองได้					
7. การสำลักหรืออาเจียนของเด็กเป็นเรื่องธรรมชาติ ไม่จำเป็นต้องดูแลหรือระมัดระวังอะไรเป็นพิเศษ					
8. ฉันไม่จำเป็นต้องมีความรู้เรื่องการดูแลลูกก็ได้ เพราะถ้าลูกไม่สบาย ฉันก็จะพาไปพบแพทย์อยู่แล้ว					
9. ฉันคิดว่าการสังเกตอาการผิดปกติของลูก เป็นสิ่งที่ทำได้ไม่ยาก ถ้าให้ความสนใจและตั้งใจจริง					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
10. ฉันคิดว่า การหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับ การดูแลลูก เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมารดา ทุกคน					
11. การมีความรู้เรื่องโรค จะช่วยให้ฉัน สามารถดูแลลูก และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ถูกต้อง					
12. ฉันรู้สึกเบื่อหน่ายที่จะต้องพาลูกไปพบ แพทย์ เพราะทำให้ฉันยุ่งยากและ เสียเวลา					
13. ถ้าลูกแข็งแรงดี การตรวจสุขภาพก็เป็น สิ่งไม่จำเป็น					
14. ฉันคิดว่า การพาลูกไปฉีดวัคซีนตามนัด ทุกครั้งเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อสุขภาพ ของลูก					
15. การที่ลูกต้องเข้าโรงพยาบาล สาเหตุหนึ่ง อาจเป็นเพราะฉันดูแลลูกไม่ดีพอ					
16. ฉัน ไม่สบายใจกลัวว่าจะดูแลลูกไม่ดีพอ ขณะอยู่โรงพยาบาล					
17. ฉันรู้สึกหมดภาระ เมื่อลูกเข้าอยู่โร- งพยาบาล					
18. เมื่อลูกเข้าอยู่โรงพยาบาล ฉันก็ไม่จำเป็น ต้องดูแลลูกอีกต่อไป เพราะเป็นความ- รับผิดชอบของแพทย์และพยาบาล					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
19. เมื่อลูกเข้าอยู่โรงพยาบาล ฉันไม่จำเป็นต้องมาเยี่ยมลูกทุกวัน					
20. แม้ว่าพยาบาลจะมีความรู้ดีกว่าฉัน แต่ฉันก็ยังต้องการดูแลลูกด้วยตนเองเมื่อมีโอกาส					
21. เวลาที่พยาบาลให้การพยาบาลลูกทุกครั้ง ฉันควรจะออกไปรอข้างนอก เพื่อให้พยาบาลทำงานได้สะดวก					
22. ฉันไม่จำเป็นต้องทราบว่าคุณตรวจทานยาอะไรอยู่ เพราะเป็นความรับผิดชอบของแพทย์ที่ทำการรักษา					
23. การใช้ลูกสูบบางแดงคุณเสแหมะให้ลูก เป็นเรื่องยุ่งยาก และไม่จำเป็นที่ฉันจะต้องทำเป็นก็ได้					
24. การนำอาหารที่ลูกชอบมาจากบ้าน เป็นสิ่งไม่จำเป็น เพราะจะทำให้ฉันยุ่งยากและเสียเวลา					
25. เมื่อลูกต้องเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล ฉันรู้สึกเบื่อหน่ายที่จะต้องมาเยี่ยมลูก					
26. การสอบถามอาการของลูกทุกวัน เป็นสิ่งไม่จำเป็น					
27. เมื่อมีปัญหาเรื่องการดูแลลูก ฉันรู้สึกเกรงใจ/กลัวที่จะขอคำแนะนำจากแพทย์หรือพยาบาล					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
28. ฉันรู้สึกเบื่อหน่ายต่อการที่จะต้องปฏิบัติ ตามคำแนะนำของแพทย์และพยาบาล เพราะจะทำให้ฉันขาดความเป็นอิสระ					
29. เมื่อลูกอาการดีขึ้น ฉันจะพาลูกกลับบ้าน ทันที โดยไม่จำเป็นต้องรอให้แพทย์ อนุญาตก็ได้					
30. ถ้าลูกแข็งแรงดี ฉันอาจจะไม่พาลูก มาตรวจตามนัดก็ได้					

ชุดที่ 4

แบบสัมภาษณ์การปฏิบัติในการดูแลบุตร

1. ท่านปฏิบัติอย่างไรในการอาบน้ำบุตร _____
2. ท่านปฏิบัติอย่างไรในการสระผมบุตร _____
3. ท่านปฏิบัติอย่างไรในการตัดเล็บบุตร _____
4. ท่านประเมินอาการไข้ของบุตรจาก _____
5. เมื่อบุตรมีไข้ ท่านให้การดูแลดังนี้ คือ _____
6. การเช็ดตัวลดไข้ที่ท่านปฏิบัติอยู่ คือ _____
7. ท่านศึกษา / หาความรู้เรื่องการดูแลบุตรจาก _____
8. ท่านป้องกันไม่ให้บุตรเจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจ โดยปฏิบัติดังนี้ (บอกมาอย่างน้อย 2 ข้อ)
 1. _____
 2. _____
 3. _____
9. ท่านสามารถให้การดูแลบุตรเองที่บ้าน โดยไม่ต้องพาไปพบแพทย์ เมื่อบุตรมีอาการดังนี้ คือ _____
10. ท่านรีบพบุตรไปพบแพทย์ทุกครั้ง เมื่อบุตรมีอาการดังนี้ _____
11. ยาที่ท่านซื้อจากร้านขายยามาให้บุตร ได้แก่ _____
12. ในการให้ยาบุตร ท่านทราบได้อย่างไรว่า จะต้องให้ในปริมาณเท่าไร และให้วันละกี่ครั้ง ? _____
13. หลังให้ยา หากบุตรอาเจียนยาออกมาหมด ท่านปฏิบัติอย่างไร _____
14. ในการให้ยาแก้อักเสบ ท่านปฏิบัติอย่างไร _____
15. ในการให้ยารักษาตามอาการ เช่น ยาแก้ไอ ยาลดน้ำมูก ท่านปฏิบัติอย่างไร _____

16. เมื่อบุตรมีอาการแพ้ย่า ท่านปฏิบัติอย่างไร _____
17. ท่านตรวจสอบวันหมดอายุของยา โดยดูจาก _____
18. ท่านปฏิบัติอย่างไรในการพาบุตรไปรับวัคซีน _____
19. วัคซีนที่บุตรของท่านได้รับแล้ว _____
20. เมื่อบุตรเป็นหวัดคัดจมูก ท่านจัดให้บุตรนอนในท่าใด _____

21. เมื่อบุตรเป็นหวัดคัดจมูก ท่านได้ดูแลเรื่องเสื้อผ้าของบุตรดังนี้ คือ _____

22. ท่านทราบว่าบุตรหายใจหอบหรือไม่ ได้อย่างไร _____

23. เมื่อบุตรของท่านมีน้ำมูก ท่านปฏิบัติอย่างไร _____
24. เมื่อบุตรของท่านไอ มีเสมหะ ท่านปฏิบัติอย่างไร _____
25. โดยปกติท่านได้ให้น้ำส้มสคคั้น หรือน้ำผลไม้สดแก่บุตรทุกวันหรือไม่ _____
ถ้าไม่ให้ เพราะเหตุใด _____
26. การให้บุตรเรอ ท่านปฏิบัติดังนี้ _____
27. น้ำดื่มที่ท่านให้แก่บุตร คือ _____
28. ท่านปฏิบัติอย่างไร ในการทำความสะอาดขูดนม / ขวดน้ำของบุตร _____

29. เมื่อบุตรอาเจียนในขณะที่นอนอยู่ ท่านปฏิบัติอย่างไรเป็นอันดับแรก _____
30. หลักของการให้อาหารเสริม ที่ท่านปฏิบัติอยู่ คือ _____

ชุดที่ 5

แบบสังเกตการปฏิบัติในการดูแลบุตร (สำหรับผู้วิจัย / ผู้ช่วยวิจัย)
การดูแลทั่วไปและการดูแลเมื่อบุตรมีไข้

กิจกรรม	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
<ol style="list-style-type: none"> 1. เมื่อมาถึงโรงพยาบาล มารดาล้างมือก่อนจับตัวบุตร 2. มารดาได้เช็ดตัว หรืออาบน้ำให้บุตร เมื่อมาเยี่ยมบุตร หรือได้เช็ดตัวให้บุตรเมื่อบุตรมีไข้ 3. มารดาได้สวมเสื้อผ้า/หมวกให้ความอบอุ่นแก่ร่างกายของ บุตรอย่างเพียงพอ และเหมาะสมกับสภาพอากาศ 4. ภายหลังจากให้อาหารและน้ำ มารดาได้เช็ดทำความสะอาดบริเวณปากให้แก่บุตร โดยใช้ผ้าอ้อมหรือ สำลีชุบน้ำเช็ด 5. หลังจากบุตรถ่ายอุจจาระหรือปัสสาวะ มารดาได้ใช้สำลี หรือผ้าชุบน้ำทำความสะอาดบริเวณอวัยวะเพศและก้น 6. หลังจากบุตรถ่ายอุจจาระหรือปัสสาวะ มารดาได้เปลี่ยน ผ้าอ้อม/เสื้อผ้า ให้บุตร 7. มารดาได้จัดเตียงของเด็กให้สะอาดและเป็นระเบียบ 8. มารดาสนใจซักถามเกี่ยวกับอาการไข้ของบุตร หรือขอคำแนะนำเรื่อง การดูแลบุตร จากแพทย์หรือพยาบาล 		

การดูแลเรื่องการให้ยา

กิจกรรม	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
<ol style="list-style-type: none"> 1. มารดาสนใจซักถามเกี่ยวกับเรื่องยา เมื่อพยาบาลนำยามาให้บุตร 2. มารดาได้ให้ยาบุตรด้วยตนเอง หรือร่วมกับพยาบาลในการให้ยาบุตร 3. มารดาสามารถบ้วนยาบุตรด้วยช้อน/แก้วยา/Syringe หรือ Medicine dropper ได้อย่างถูกต้อง 4. หลังให้ยา มารดาได้ให้บุตรดื่มน้ำตาม โดยใช้ช้อน/แก้วหรือขวดน้ำ 5. หลังให้ยามารดาได้ใช้ผ้าอ้อม หรือผ้าเช็ดตัวเช็ดทำความสะอาดบริเวณปากให้บุตร 6. มารดาได้ให้ยาแก่บุตรตามจำนวนและครบทุกชนิดที่พยาบาลนำมาให้ 		

การดูแลทางเดินหายใจของบุตร

กิจกรรม	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
<ol style="list-style-type: none"> 1. มารดาสนใจซักถามเรื่องการหายใจของบุตร 2. มารดาได้มีส่วนร่วมกับการพยาบาล ในการเคาะปอด ดูดเสมหะให้แก่บุตร 3. มารดาได้พยายามให้บุตรดื่มน้ำ เพื่อช่วยละลายเสมหะ ในทางเดินหายใจ 4. มารดาสามารถเช็ดจมูกให้บุตรด้วยปลายผ้าอ้อม หรือไม้ พันสำลีได้ 5. มารดาสามารถดูดเสมหะให้บุตร ด้วยลูกสูบยางแดงได้ 6. มารดาสามารถเคาะปอดให้บุตรได้ถูกวิธี 		

การดูแลการให้อาหารและน้ำ

กิจกรรม	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
<ol style="list-style-type: none"> 1. มารดาใช้ผ้าปิดขวดนม และขวดน้ำไว้เสมอ 2. มารดาได้เช็ดทำความสะอาดหัวนมทุกครั้งก่อนให้นมแม่ หรือ ไม่ใช้มือสัมผัสที่จุกขวดนม หรือขวดน้ำ 3. มารดาได้ป้อนนม หรืออาหารให้แก่บุตรด้วยตนเอง เวลามาเยี่ยมบุตร 4. มารดาได้จัดทำของบุตรขณะให้นม หรือป้อนอาหารให้ แก่บุตรได้ถูกต้อง 5. มารดาได้ให้บุตรดื่มน้ำอย่างเพียงพอ หลังป้อนนม / อาหาร 6. หลังป้อนนม มารดาได้จับให้บุตรเรอ 7. มารดาได้นำนมแม่ / อาหารเสริม จากบ้านมาให้บุตร 		

โรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจ

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	อุปกรณ์การสอน	วิธีการสอน	การประเมินผล
<p>1. เพื่อให้มารดาสามารถบอกได้ถึงอันตรายที่เกิดจากโรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจ</p>	<p><u>บทนำ</u> โรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจนั้น บางคนอาจคิดว่าเป็นโรคที่ไม่อันตราย ไม่จำเป็นต้องรักษา ก็หายเองได้ ซึ่งก็ถูกต้องหากเจ็บป่วยเพียงเล็กน้อยและได้รับการดูแลที่ถูกต้อง แต่ถ้าเจ็บป่วยรุนแรง หรือเป็นบ่อย ๆ และสามารถหาไม่ได้รับการดูแลที่ถูกต้อง อากาศจามแรงถึงขั้นพิการหรือเสียชีวิตได้</p> <p>ตัวอย่างโรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจ ได้แก่ หวัด, ไข้หวัดใหญ่, หลอดลมอักเสบ, ปอดบวม เป็นต้น</p>	<p>- รูปถ่ายเด็กป่วยด้วยโรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจ ที่มีอาการรุนแรง หายใจหอบ ต้องใช้เครื่องช่วยหายใจ และให้น้ำเกลือ</p>	<p><u>ขั้นนำ</u> ผู้สอนกล่าวทักทายมารดา สร้างความสัมพันธ์และบรรยากาศให้มีความเป็นกันเอง ตลอดจนชี้แจงวัตถุประสงค์ของการสอน แล้วจึงนำเข้าสู่บทนำ</p> <p>- ผู้สอนถามมารดาว่า คิดว่าเด็กในรูปในขณะนี้ มีปัญหาอะไร ระบบอะไร เช่น ระบบทางเดินอาหาร, ระบบทางเดินหายใจ, ระบบทางเดินปัสสาวะ ถ้ามารดาตอบถูกกล่าวชมเชย แต่ถ้าตอบผิด เฉลยคำตอบ</p>	<p>- สังเกตความสนใจ - การแสดงความคิดเห็น และการตอบคำถามของมารดา</p>

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	อุปกรณ์การสอน	วิธีการสอน	การประเมินผล
<p>2. เพื่อให้มารดาสามารถบอกได้ถึงสาเหตุ อากาศลดจนการแยกระดับความรุนแรงของโรคและให้การดูแลที่ถูกต้องแก่บุตรได้ หากบุตรเจ็บป่วยด้วยโรคติดต่อระบบทางเดินหายใจ</p>	<p><u>เนื้อหา</u> โรคติดต่อระบบทางเดินหายใจ หมายถึง โรคที่มีการอักเสบของระบบทางเดินหายใจตั้งแต่ช่องจมูกลงไปจนถึงถุงลมในปอด สาเหตุที่พบบ่อยเกิดจากเชื้อแบคทีเรียและเชื้อไวรัส ในเด็กเล็กมักจะเป็นโรคนี้ได้ง่ายและมีโอกาสเป็นซ้ำได้บ่อย สาเหตุส่งเสริมมีหลายอย่าง เช่น เด็กมีร่างกายไม่แข็งแรงหรือเจ็บป่วย มีภูมิคุ้มกันต่ำอยู่แล้ว อากาศเปลี่ยนแปลง อยู่ในที่ที่อากาศถ่ายเทไม่สะดวก ใส่เสื้อผ้าเปียกชื้นตลอดเวลา เป็นต้น โรคติดต่อระบบทางเดินหายใจที่มีอาการรุนแรง และเป็นสาเหตุการตายบ่อยที่สุด คือ ไข้ ไอ จาม มีเสมหะ มีน้ำมูก เจ็บคอ รับประทานอาหารไม่ได้ อ่อนเพลีย ซึ่งถ้าแบ่งตามระดับความรุนแรง อาจแบ่งได้ 3 กลุ่ม คือ</p>	<p>-รูปภาพแสดงระบบทางเดินหายใจ</p>	<p><u>ขั้นสอน</u> -บรรยาย</p>	<p>-สังเกตความสนใจ การซักถาม และการแสดงความคิดเห็น -หลังการสนทนา มารดาสามารถบอกถึงสาเหตุของโรค อากาศลดจนการแยกระดับความรุนแรงของโรคได้</p>

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	อุปกรณ์การสอน	วิธีการสอน	การประเมินผล
	<p><u>กลุ่มที่ 1</u> อากการรุนแรงน้อยคือเป็น ใช้หัวดีธรรมชาติ มีใช้ต่างๆ ไอ จาม หรือน้ำมูกไหลและเจ็บคอเพียงเล็กน้อย เด็กที่มีอาการในกลุ่มนี้จะไม่ซึม สามารถกินนมและน้ำได้ตามปกติ หายใจปกติ ซึ่งเด็กป่วยในกลุ่มนี้จะหายได้เอง ด้วยการดูแลของพ่อแม่ ผู้ปกครอง โดยไม่จำเป็นต้องได้รับยาแก้อักเสบ</p> <p><u>กลุ่มที่ 2</u> อากการรุนแรงปานกลาง เด็กจะเป็นไข้หวัด มีโรคแทรก ลังเกตได้จากอาการที่เด็กมีไข้สูงเกิน 3 วัน หรือมีไข้และไอเกิน 7 วัน กินยาไม่ดีขึ้น ทานนม / อาหารได้น้อยลง หรือหายใจเร็ว หรือมีฝ้าขาวในคอ หรือมีหูน้ำหนวก ซึ่งเป็นโรคแทรกซ้อนที่ลำคอดีและพบบ่อย เมื่อลูกมีอาการเช่นนี้ จะต้องพาลูกไปพบแพทย์ หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข</p>			

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	อุปกรณ์การสอน	วิธีการสอน	การประเมินผล
	<p>กลุ่มที่ 3 จะมีอาการรุนแรงมาก อาจมีอาการใช้หัวดี นำมาก่อน หรือมีอาการไข้ ไอ หายใจลำบาก เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว และมีอาการชวยโครงบวมหลายใจเข้า ต้องรีบพาไปโรงพยาบาลทันที</p> <p>ซึ่งถ้าเด็กเพิ่งเริ่มเป็น หรืออาการยังไม่รุนแรง โรคนี้สามารถหายเองได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเกิดจากเชื้อไวรัส และมารดาหรือผู้ปกครองได้ให้การดูแลที่ถูกต้อง ซึ่งสามารถทำได้ง่าย ๆ เพราะเป็นการดูแลตามอาการ ซึ่งผู้สอนจะได้กล่าวถึงต่อไป การสอนครั้งนี้ผู้สอนต้องการให้มารดาได้ฝึกปฏิบัติการดูแลบุตรร่วมกับผู้สอน และคาดหวังว่า เมื่อการสอนสิ้นสุดลง มารดาจะได้มีส่วนร่วมในการดูแลบุตรขณะอยู่ในโรงพยาบาล โดยสามารถให้การดูแลบุตรร่วมกับพยาบาล หรือปฏิบัติด้วยตนเองตามลำดับที่ ตลอดจนสามารถนำความรู้และประสบการณ์ไปให้การดูแลบุตรเมื่อบุตรกลับบ้านแล้วด้วย เพื่อให้บุตรหายขาดจากโรค และป้องกันอาการเกิดซ้ำของโรค</p> <p>การดูแลที่สำคัญอาจแบ่งได้เป็น 4 เรื่อง คือ</p>			

1. การดูแลทั่วไปและการดูแลเมื่อบุตรมีไข้

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	อุปกรณ์การสอน	วิธีการสอน	การประเมินผล
<p>1. เพื่อให้มารดาสามารถบอกได้ถึงอาการเบื้องต้น ตลอดจนการป้องกันหรือระบบทางเดินหายใจได้</p>	<p>-การดูแลทั่วไป หมายถึง การดูแลเมื่อบุตรเจ็บป่วยด้วยโรค เจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจ ในเรื่องของ สุขอนามัยส่วนบุคคล การดูแลสิ่งแวดล้อม และการป้องกัน ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. รักษาร่างกายให้อ่อนแอ้อยู่เสมอ โดยเฉพาะในช่วงที่มีอากาศเปลี่ยนแปลงและอากาศหนาวเย็น 2. ดูแลความสะอาดร่างกายของบุตร สระผมอย่างน้อย สัปดาห์ละครั้ง อาบน้ำ/เช็ดตัว วันละ 1-2 ครั้ง ตัดเล็บให้สั้นและสะอาดอยู่เสมอ เช็ดทำความสะอาดในปากและบริเวณรอบ ๆ ด้วยผ้าอ้อมหรือสำลีชุบน้ำหลังจากอาบน้ำและรับประทานอาหาร/นม เช็ดทำความสะอาดและเปลี่ยนผ้าอ้อมทุกครั้ง ที่บุตรถ่ายปัสสาวะหรืออุจจาระ 3. จัดให้บุตรอยู่ในห้องที่มีอากาศถ่ายเทสะดวก แสงแดดส่องถึง ปราศจากฝุ่นละอองควันไฟ ตลอดจนละอองสารเคมีต่าง ๆ เช่น ยากันยุง , ยาฆ่าแมลง เป็นต้น 	<p>-ภาพพลิกแผ่นที่ 1 "การดูแลเมื่อบุตรป่วยด้วยโรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจ"</p>	<p>-บรรยาย และซักถาม เช่น บุตรของท่านเคยป่วยด้วยโรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจหรือไม่ ถ้าเคยท่านให้การดูแลอย่างไรบ้าง?</p>	<p>-สังเกตความสนใจ การซักถาม การแสดงความคิดเห็น และการตอบคำถาม -มารดาสามารถบอกถึงการดูแลเบื้องต้น ตลอดจนบอกถึงการป้องกันอาการติดเชื้อระบบทางเดินหายใจได้</p>

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	อุปกรณ์การสอน	วิธีการสอน	การประเมินผล
วัตถุประสงค์	<p>4. ดูแลความสะอาดของที่อยู่อาศัย ให้สะอาดและเป็นระเบียบอยู่เสมอ ปราศจากสิ่งสกปรกและฝุ่นละออง</p> <p>5. ระวังไม่ให้บุตรสำลักนม หรืออาหาร โดยให้อาหารหรือนมช้าๆ และหลังให้นมควรจับบุตรรอทุกครั้ง หากบุตรอาเจียนให้จับนอนราบศีรษะต่ำ ตะแคงหน้าไปด้านใดด้านหนึ่ง ไม่ควรร้องหรือยกศีรษะสูงขึ้นที่ เพราะจะสำลักเข้าปอดได้</p> <p>6. ดูแลให้บุตรแข็งแรงอยู่เสมอ ให้อาหารอย่างเพียงพอ และมีคุณค่าทางอาหารครบถ้วน</p> <p>7. ระวังไม่ให้บุตรเป็นหวัดบ่อยๆ โดยไม่ให้บุตรไปคลุกคลีกับคนที่เป็นหวัด ไม่พาเด็กไปในที่ชุมชนแออัด เช่น ตลาด, โรงภาพยนตร์ เป็นต้น</p> <p>8. ล้างมือให้สะอาดก่อนจับตัวบุตร</p> <p>9. พาบุตรไปรับวัคซีนตามนัดทุกครั้ง</p>			

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	อุปกรณ์การสอน	วิธีการสอน	การประเมินผล
<p>1. เพื่อให้มารดาสามารถประเมินอาการไข้ของบุตรได้ด้วยตนเอง</p>	<p>-การดูแลเมื่อบุตรมีไข้</p> <p><u>การประเมินอาการไข้</u></p> <p>มารดาสามารถตรวจสอบอาการไข้ของบุตรได้ด้วยตนเอง โดยการวัดปรอท จึงควรมีปรอทไว้ที่บ้าน โดยหาคือได้จากร้านขายยาทั่วไป หรือโรงพยาบาล ราคาประมาณ 30 บาท</p> <p>การวัดปรอท มารดาสามารถทำได้ง่าย ๆ โดยก่อนวัดมารดาต้องล้างมือให้สะอาดก่อน ให้ปรอทอยู่ตรงที่อุณหภูมิต่ำสุดก่อน (ต่ำกว่า 94° F) แล้วจึงเสียบปรอทไว้ใต้รักแร้ โดยให้ส่วนปลายของปรอทอยู่บริเวณรักแร้พอดี วัดประมาณ 3 นาทีแล้วจึงนำปรอทออกมาดู หรือวัดทางทวารหนัก โดยใช้ปรอทสำหรับวัดทวารหนัก ใช้น้ำมันหรือวาสลีนหล่อลื่นส่วนปลายก่อนใส่เข้าไปในทวารหนักประมาณ 1 เซนติเมตร วัดปรอทนาน 1 นาที แล้วจึงนำปรอทออกมาดู</p>	<p>-ปรอทวัดไข้ 2 อัน</p> <p>สำหรับวัดไข้ทางรักแร้ และทางทวารหนัก</p>	<p>-บรรยายและสาธิตการใช้</p> <p>ประเมินอาการไข้</p>	<p>-มารดาสามารถบอกได้ถึงการใช้ด้วยปรอทได้อย่างถูกต้อง</p>

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	อุปกรณ์การสอน	วิธีการสอน	การประเมินผล
<p>2. เพื่อให้มารดาสามารถบอกถึงวิธีการเช็ดตัวลูกได้ให้บุตรได้อย่างถูกต้อง</p>	<p>เนื้อหา</p> <p>- ถ้าวัดปรอททางรักแร้ได้เกิน 37.5°C หรือ วัดทางทวารหนักได้เกิน 38°C แสดงว่ามีไข้ต่ำ ๆ</p> <p>- ถ้าวัดปรอททางรักแร้ได้เกิน 38°C หรือ วัดทางทวารหนัก ได้เกิน 38.5°C แสดงว่ามีไข้สูง</p> <p>- ถ้าไม่มีปรอทวัดไข้ สามารถตรวจสอบได้ โดยหลังใช้มือและบริเวณหน้าผาก ซอกคอ ซอกแขน หรือขาหนีบ</p> <p>ถ้ามีไข้บริเวณดังกล่าวจะร้อน</p> <p>- การเช็ดตัวลูกได้ใช้</p> <p>เมื่อบุตรมีไข้สูงกว่า 37.5°C ควรเช็ดตัวด้วยน้ำอุ่นหรือน้ำธรรมดา ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้ผ้าเช็ดตัวผืนใหญ่รองเด็กในส่วนที่จะเช็ด 2. ใช้ผ้าเช็ดตัวผืนเล็ก ชุบน้ำพอหมาด 1 ผืน วางไว้ตามซอกคอ รักแร้ และขาหนีบ ซึ่งเป็นบริเวณที่จะเก็บความร้อน จึงต้องเช็ดส่วนนี้เป็นพิเศษ อีกผืนหนึ่งใช้เช็ดตามตัว แขน และขา 3. หลังเช็ดตัวครึ่งชั่วโมง วัดปรอทซ้ำอีกครั้งหนึ่ง 	<p>อุปกรณ์ในการ</p> <p>เช็ดตัวลูกได้ใช้ ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. อ่างน้ำ/กาละมังใบเล็ก 2. น้ำอุ่น/น้ำธรรมดา 3. ผ้าเช็ดตัวผืนเล็ก 1-2 ผืน 4. ผ้าเช็ดตัวผืนใหญ่ 1 ผืน 	<p>ผู้สอนสาธิตการเช็ดตัวลูกได้ใช้ โดยใช้ตุ๊กตาทายาง</p>	<p>- มารดาสามารถบอกถึงวิธีการเช็ดตัวลูกได้ได้อย่างถูกต้อง และทราบว่าควรจะใช้บริเวณใดเป็นพิเศษ</p>

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	อุปกรณ์การสอน	วิธีการสอน	การประเมินผล
3. เพื่อให้มารดาสามารถบอกได้ถึงการทำไฮยาลดใช้ แก่บุตรได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับอาการไข้ของบุตร	<p><u>การทำไฮยาลดใช้</u></p> <p>เมื่อบุตรมีไข้สูงเกิน 38°C ควรให้ยาลดไข้ ร่วมกับมีการเช็ดตัวลดไข้ โดยให้ทุก 4 ชั่วโมงจนกว่าไข้จะลด โดยให้ตามแพทย์สั่ง หรือตามเอกสารกำกับยา หรือฉลากข้างขวดยา ใช้ยาลดไข้สำหรับเด็กเท่านั้น และหลีกเลี่ยงยาที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ เพราะเด็กอาจแพ้ได้</p>	<p>-นำยาลดไข้สำหรับเด็กชนิดต่างๆ มาให้ดู</p>	<p>-ผู้สอนถามมารดาว่า เคยให้ยาลดไข้บุตรด้วยตนเองหรือไม่ ถ้าเคยให้ ให้อย่างไร เวลาใด ถ้าไม่เคยให้ ทราบหรือไม่ ว่าต้องให้อย่างไร เวลาใด แล้วจึงบรรยายเรื่องการทำไฮยาลดใช้</p>	<p>-มารดาแสดงความสนใจและตอบคำถาม</p> <p>-ภายหลังการสอนมารดาสามารถบอกได้ว่า จะให้ยาลดไข้แก่บุตรเวลาใด และจำนวนเท่าใด</p> <p>-สังเกตความสนใจ</p> <p>-การตอบคำถาม และการแสดงความความคิดเห็น</p> <p>-มารดาสามารถบอกได้ว่า การชักคืออาการอย่างไร</p>
4. เพื่อให้มารดาสามารถบอกลักษณะของอาการชัก และการดูแลที่ถูกต้องได้	<p><u>การชักและการดูแล</u></p> <p>ใช้สูงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กชักได้ มารดาจึงต้องระมัดระวังในเรื่องนี้ด้วยการชัก คือ อาการตั้งท้องไปนั้น</p> <p>-ส่วนหนึ่งของร่างกาย เช่น แขนหรือขา มือ การสั่น กระตุก หรือเกร็ง</p> <p>-เด็กมีอาการตาลอย ตาค้าง เรียกไม่รู้สีกตัว</p> <p>-กัดลิ้นและเกร็งทั้งตัว</p>	<p>-ภาพพลิกแผ่นที่ 2</p> <p>"เมื่อลูกชักทำอย่างไร"</p>	<p>-ผู้สอนถามมารดาว่า บุตรเคยชักหรือไม่ การชักคืออาการอย่างไร และจะก่อให้เกิดอันตรายอย่างไรก่อน แล้วจึงบรรยายเรื่องอาการชัก</p>	<p>-มารดาแสดงความสนใจ</p> <p>-สังเกตความสนใจ</p> <p>-การตอบคำถาม และการแสดงความความคิดเห็น</p> <p>-มารดาสามารถบอกได้ว่า การชักคืออาการอย่างไร</p>

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	อุปกรณ์การสอน	วิธีการสอน	การประเมินผล
<p>5. เพื่อให้มารดาสามารถบอกถึงการดูแลเมื่อบุตรซั๊กได้</p>	<p>ซึ่งอาการซั๊กนี้อาจเป็นเพียงช่วงระยะเวลาสั้น ๆ เป็นวินาทีหรือนานเป็นนาที ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอาการไข้และพยาธิสภาพของโรคในขณะนั้น ยิ่งเด็กซั๊กนานเท่าใดก็จะเป็นอันตรายต่อสมองมากขึ้นเท่านั้น</p> <p>การปฏิบัติเมื่อเด็กซั๊ก ควรทำดังนี้คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ถ้าเด็กมีฟันขึ้นแล้ว ใช้ช้อนพันด้วยผ้าใส่เข้าไปในปากเพื่อป้องกันการกัดลิ้น ไม่ควรใช้ช้อนเคลือบสี 2. จับเด็กนอนตะแคงหน้าไปด้านใดด้านหนึ่ง เพื่อป้องกันการสำลัก ถ้ามีน้ำมูก น้ำลาย ใช้ลูกสูบบาง หรือผ้า ดูหรือเช็ดออกให้หมด 3. พยายามเช็ดตัวลดไข้ให้บุตรโดยเร็วที่สุด 4. ถ้าหยุดซั๊กแล้วให้ยาลดไข้ แล้วจึงนำส่งโรงพยาบาล ถ้าไม่หยุดซั๊กนำส่งโรงพยาบาลทันที 	<p>-ช้อนแอสแตนเลส 1 คัน</p> <p>-ผ้าขนหนูเล็ก 1 ผืน</p>	<p>-ผู้สอนถามมารดาที่บุตรเคยซั๊กว่า ให้การดูแลบุตรเมื่อบุตรซั๊กอย่างไร/ถ้าบุตรไม่เคยซั๊ก ถามว่าเมื่อเด็กซั๊กควรดูแลอย่างไร แล้วจึงบรรยายการดูแลเมื่อบุตรซั๊ก</p> <p>-ผู้สอนสาธิตการใส่ช้อนเข้าไปในปาก เพื่อป้องกันการกัดลิ้น</p>	<p>-สังเกตความสนใจ</p> <p>-การตอบคำถาม และการแสดงความคิดเห็น</p> <p>-มารดาสามารถบอกถึงการดูแลที่ควรให้ เมื่อบุตรซั๊กได้</p>

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	อุปกรณ์การสอน	วิธีการสอน	การประเมินผล
<p>วัตถุประสงค์ 6. เพื่อให้มารดามีเจตคติ ที่ดีต่อการดูแลบุตรด้วย ตนเอง</p>	<p><u>การดูแลเมื่อบุตรเข้าโรงพยาบาล</u> ถ้าเด็กเจ็บป่วยและต้องเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล จะเป็นภาวะวิกฤตสำหรับเด็ก เนื่องจากต้องถูกแยกจาก มารดา ความไม่คุ้นเคยกับสถานที่และสิ่งแวดล้อมของ โรงพยาบาล ตลอดจนการรักษาของแพทย์และพยาบาล ดังนั้นเด็กจึงต้องการมารดามากกว่าปกติ แม้ว่าทาง โรงพยาบาลจะมีแพทย์ พยาบาลและเจ้าหน้าที่อื่นๆ คอย ดูแลบุตรของท่านอยู่แล้วก็ตาม แต่คนเหล่านั้นก็ยังคง เป็นคนแปลกหน้าสำหรับบุตรของท่าน และแม้ว่าทาง โรงพยาบาลจะไม่อนุญาตให้ท่านอยู่ดูแลบุตรได้ตลอดเวลา แต่ทางโรงพยาบาลก็มีเวลาเยี่ยมให้ตั้งแต่ 12.00-20.00 น. ซึ่งมารดาสามารถเยี่ยมและให้การดูแลได้เหมือนอยู่ ที่บ้านทุกอย่าง เช่น การเช็ดตัว หรือการชั่งตัวลดไข้,</p>		<p>-ถามความคิดเห็นเรื่องการ ดูแลบุตรด้วยตนเองของ มารดา เช่น -ต้องการอยู่ดูแลบุตรตลอด เวลาหรือไม่ เพราะเหตุใด -ต้องการคำแนะนำอะไรจาก เจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาล หรือไม่ ถ้าต้องการ ต้องการ คำแนะนำเรื่องใด แล้วจึง บรรยายเรื่องการดูแลเมื่อบุตร เข้าโรงพยาบาล</p>	<p>-สังเกตความสนใจ การซักถาม การตอบ คำถาม และการ แสดงความคิดเห็น -การประเมินผลภายใน หลังการสอนสิ้นสุดลง ได้แก่ 1. แบบสังเกตและ สัมภาษณ์การปฏิบัติ ในการดูแลบุตรโดย ทั่วไปและการเช็ดตัว ลดไข้ ภายหลังการ สอนอย่างน้อย 1 วัน</p>

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	อุปกรณ์การสอน	วิธีการสอน	การประเมินผล
	<p>การให้อาหาร และถ้าท่านมีข้อสงสัย ไม่แน่ใจ ไม่มั่นใจ ที่จะให้การดูแลบุตร หรือต้องการทราบอาการเปลี่ยนแปลงของบุตร ต้องการคำแนะนำ ฯลฯ ท่านสามารถสอบถามได้จากพยาบาลได้ทุกเวลา</p>			<p>2. แบบทดสอบความรู้เรื่องโรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจในเด็ก และการดูแลในวินาที ผู้ป่วยจำหน่ายออกจากโรงพยาบาล</p> <p>3. แบบวัดเจตคติในการดูแลบุตรในวินาที ผู้ป่วยจำหน่ายออกจากโรงพยาบาล</p>

การสอนการปฏิบัติโดยให้มารดามีส่วนร่วมในการดูแลบุตร

1. การดูแลทั่วไปและการดูแลเมื่อบุตรมีไข้

กิจกรรม	การมีส่วนร่วมในการดูแลบุตรของมารดา	การประเมินผล
1. การวัดไข้	<ul style="list-style-type: none"> - ให้มารดาทดลองวัดปรอทบุตรด้วยตนเองตามขั้นตอนที่ผู้วิจัยได้บรรยายและสาธิต 	<ul style="list-style-type: none"> - มารดาสามารถวัดปรอทได้ถูกต้องตามขั้นตอน - มารดาสามารถบอกได้ว่าบุตรมีไข้หรือไม่ ได้อย่างถูกต้องตามสภาพความเป็นจริงในขณะนั้น
2. การเช็ดตัวลดไข้และการให้ยาลดไข้	<ul style="list-style-type: none"> - ให้มารดาเช็ดตัวลดไข้ให้บุตร (ในกรณีที่บุตรไม่มีไข้ในขณะนั้น ให้ทดลองเช็ดตัวให้เด็กอื่นที่มีไข้ในขณะนั้นแทน) - ให้มารดาได้ป้อนยาลดไข้ด้วยตนเอง 	<ul style="list-style-type: none"> - มารดาสามารถเช็ดตัวลดไข้และให้ยาลดไข้ได้อย่างถูกวิธี - ภายหลังการเช็ดตัวลดไข้แล้ว 30 นาที วัดปรอทซ้ำ ไข้ลดลงอย่างน้อย 0.5° C
3. การดูแลเมื่อบุตรชัก	<ul style="list-style-type: none"> - ให้มารดาทดลองให้การดูแลบุตร โดยสมมุติว่าบุตรกำลังชัก โดยใช้ตุ๊กตาทายแทนบุตร 	<ul style="list-style-type: none"> - มารดาสามารถให้การดูแลเมื่อบุตรชักได้อย่างถูกต้อง

ประวัติผู้วิจัย

นางศิริพร สิงห์จินดาวงศ์ เกิดเมื่อวันที่ 12 สิงหาคม พ.ศ. 2503 ที่จังหวัดเชียงราย สำเร็จการศึกษาพยาบาลศาสตร์และผดุงครรภ์ชั้นสูง จากวิทยาลัยพยาบาลกรุงเทพ เมื่อปี พ.ศ. 2526 ได้รับทุนจากมูลนิธิการพยาบาลระหว่างประเทศแห่งประเทศไทย (INFJ) ไปดูงานด้านการพยาบาลเด็กระดับสูง ณ ประเทศญี่ปุ่น เมื่อเดือนกันยายน 2531 - เดือนกันยายน 2532 เข้าศึกษาหลักสูตรการบริหารการพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2534 ปัจจุบันดำรงตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ 5 หน่วยผู้ป่วยหนักทารกแรกเกิด (N.I.C.U) โรงพยาบาลเด็ก กรุงเทพมหานคร